

Sygn. akt II CZ 44/11

POSTANOWIENIE

Dnia 12 stycznia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jan Górowski

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa R. Spółki Akcyjnej
przeciwko S. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 12 stycznia 2012 r.,

zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 13 stycznia 2011 r.,

oddala zażalenie i zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 600 zł (sześćset) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 13 stycznia 2011 r. uzupełnił wyrok z dnia 12 października 2010 r. poprzez zasądzenie od pozwanego kwoty 7596 zł. tytułem zwrotu opłaty od skargi kasacyjnej. W zażaleniu na to postanowienie pozwany zarzucił, że wniosek o uzupełnienie postanowienia w przedmiocie kosztów procesu podlegał zwrotowi i nie uzasadniał wydania zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zarzuty skarżącego opierają się o stwierdzenie, że pełnomocnik powoda nie doręczył bezpośrednio pełnomocnikowi pozwanego odpisu wniosku o uzupełnienie orzeczenia i z tego względu wniosek ten podlegał zwrotowi. Nie mógł zatem uzasadniać wydania zaskarżonego postanowienia. Powyższa argumentacja nie przemawia za uwzględnieniem zażalenia. Art. 479⁹ dotyczy pism składanych w toku sprawy i jako przepis szczególny nie podlega wykładni rozszerzającej. Wydanie wyroku przez sąd drugiej instancji kończy postępowanie w sprawie. Wniosek złożony przez powoda po wydaniu przez sąd prawomocnego wyroku kończącego postępowanie nie podlegał zatem rygorom określonym w art. 479⁹. Nadto skutki związane z rygorem zwrotu pisma nie wchodzi w grę wówczas, gdy pismu podlegającemu zwrotowi sąd nada bieg i na jego podstawie podejmie czynności procesowe. Ich skuteczność nie jest wówczas uzależniona od stwierdzenia, czy wcześniej zachodziła podstawa do dokonania zwrotu pisma stanowiącego podstawę do ich dokonania.

Z tych względów zażalenie było pozbawione uzasadnionych podstaw i podlegało oddaleniu na podstawie art. 394¹ § 3 i 398¹⁴ k.p.c. O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 i 398²¹ k.p.c.